

Ankenævnets Journal nr.: 2021-0404 – Uenighed omkring afregning

Sagsfremstilling:

Klager havde bestilt afvikling af et selskab hos indklagede den 5. juni 2021 for mellem 40 og 50 personer.

Selskabet blev holdt samme dag, som indklagede havde et generelt grillarrangement med levende musik. Klagers selskab fik dog – uden merbetaling - eget telt, således at klagers selskab var separeret fra de øvrige gæster, som deltog i indklagedes grillarrangement.

Klager reducerede af flere omgange antallet af de deltagende gæster, senest på dagen den 5. juni 2021 blev antallet af gæster reduceret fra 41 til 35 personer. Det var mellem parterne aftalt, at der kunne foretages fri reduktion i antallet af gæster i tilfælde af, at nogle af gæsterne enten blev smittet med corona, eller skulle gå i isolation pga. af, at de havde være nære kontakter til corona-smittede.

Parterne havde aftalt, at klagers gæster skulle have mad fra indklagedes grillbuffet til 195 kr. pr. kuvert.

Mht. til drikkevarer er der uenighed mellem parterne om, hvad der blev aftalt. Indklagede har anført, at det blev aftalt, at klagers selskab skulle have fri bar til 295 kr. pr. person, mens klager har anført, at det blev aftalt, at klagers selskab skulle betale for de drikkevarer, som selskabet forbrugte.

Der blev yderligere aftalt, at indklagede – uden merbetaling - skulle dække bordene med duge og servietter, og at der skulle ske servering for klagers selskab (uden meromkostning), idet indklagedes grill-arrangement i udgangspunktet var en buffet.

Ifølge klager havde indklagede yderligere lovet, at den levende musik kunne dæmpes, hvis denne skulle blive generende for klagers selskab.

Med hensyn til tidspunktet for afregning ses der ikke, at være aftalt noget særskilt herom mellem parterne.

Klagers bemærkninger:

Klager var på en række punkter ikke tilfreds med afviklingen af selskabet.

1. Ingen af gæsterne blev bedt om at vise coronapas eller negativ test.
2. Der var ifølge klager ikke sat tilstrækkeligt med sprit frem, jf. den på daværende tidspunkt verserende corona-epidemi. Bl.a. var der ikke sat sprit på bordene.

3. Bordene var ikke færdigdækkede og klager måtte selv sætte bordkortene på
4. Der var ikke afstand nok mellem gæsterne omkring bordene
5. Der var kun 2 personer til at servere for klagers selskab. Disse var ifølge klager uerfarne med hensyn til serveringsarbejde.
6. Oksestegen som blev serveret var gennemstegt, og ved henvendelse til indklagede fik klager oplyst, at stegen var som den skulle være. Ved en efterfølgende henvendelse fik klager dog 2 stykker steg som var lyserøde og saftige, men dette var kun til én gæst. Hvad med alle de øvrige gæster?
7. Når klagers gæster ønskede at holde tale, var musikken alt for høj, således at man ikke kunne høre, hvad der blev sagt. Indklagede havde lovet, at musikken ville blive dæmpet. Dette skete ifølge klager ikke.
8. Der var kun 1 toilet med håndvask til klagers selskab samt til de øvrige gæster, som deltog i indklagedes grillarrangement (i alt ca. 140 personer). Klager fik på forespørgsel oplyst, at man også kunne anvende et nærliggende museums toiletter, men disse var, ifølge klager, aflåste. Dette skabte meget lange køer til toilettet.
9. Klager er ikke enig i regningen, idet klager finder, at har betalt for flere drikkevarer end klagers selskab forbrugte. Klager har således, som begrundelse for sit synspunkt, henvist til, at det ikke er realistisk, at et selskab af en størrelse, som klagers selskab havde og med den høje gennemsnitsalder på 59 år, skulle kunne drikke så meget, som anført af indklagede. I øvrigt skulle en del køre hjem og disse drak kun en meget begrænset mængde alkohol.

Klager har således i sin klage af den 17. juni 2021 til Ankenævnet foretaget en beregning af, hvad klager mente, at klagers selskab forbrugte contra det af indklagede fakturerede, der henvises til Bilag 1. Klager når her frem til, at klager alene skulle betale 6.285 kr. for drikkevarer i modsætning til indklagedes beregning, som når frem til, at der blev forbrugt drikkevarer for 13.255 kr. (dog af indklagede rundet ned til 10.325 kr., svarende til ca. kr. 295 kr., hvilket var prisen for fri bar.

Klager har i tilknytning til forbruget af drikkevarer anført, at en del af klagers gæster måtte vente udenfor teltet inden de kunne få adgang og at indklagede her serverede drikkevarer for disse gæster. Også andre gæster, som ikke var en del af klagers gæster, men som deltog i indklagedes arrangement med grillbuffet, fik serveret drikkevarer udenfor, og klager stiller spørgsmålstegn ved, hvordan indklagede havde styr på regningen herfor, da klagers gæster, på forespørgsel, blot fik oplyst, at drikkevarerne ville komme på selskabets regning uden, at det var klart, hvilket selskab der her var tale om.

Klager er også utilfreds med, at der var trukket 12 flasker vin op på forhånd uden, at dette var aftalt med klager. Hvidvinen og rosévinen var ifølge klager heller ikke kold.

10. Gæsterne fik i forbindelse med servering af kaffe, the og Irish Coffee kun mulighed for at vælge dette én gang, hvilket, ifølge klager, ikke var aftalen med indklagede. Aftalen var således, ifølge klager, at gæsterne skulle have hvad de bad om.
11. Klager mener, at det var aftalt, at klagers selskab kunne blive til kl. 23.00, men da klager oplyste sine gæster herom, brød indklagede – ifølge klager – ind på en ubehagelig måde og overfusede klager og oplyste i øvrigt om, at alle skulle være ude kl. 22.00, som var det lukketidspunkt, som var gældende på daværende tidspunkt, som følge af corona-restriktionerne.
12. Klager er utilfreds med, at indklagede har beskyldt klager for at stikke af fra regningen. Klager tog ved 22-tiden hjem til sig selv, da han havde inviteret de gæster, som ønskede det hjem til sig selv for at fortsætte selskabet. Klager havde regnet med, at regningen herefter ville blive tilsendt eller at klager kunne tage ned og betale denne den næstfølgende dag. Klager blev derfor meget forbavset, da han samme aften blev ringet op af indklagede, der bad klager om at betale regningen straks. Klager tog herefter tilbage og betalte 17.150 kr. Klager er utilfreds med, at han på daværende tidspunkt ikke blev præsenteret for en specificeret regning. Klager kontaktede den næste dag indklagede for at få en specificeret regning, hvilket klager modtog den 7. juni 2021. Klager har anført, at det har været psykisk hårdt at blive anklaget for at løbe fra regningen, og klager har anført, at klager ønsker sit navn rensat i Statstidende.

Klager har i bemærkninger af den 25. juni 2021 og i bemærkninger af den 6. aug. 2021 til ankenævnet anført en række omfattende indsigelser mod det af indklagede anførte i dennes besvarelse af klagen. Der henvises herfor til sagens bilag 3 og 5.

Klagers krav:

Klager ønsker erstatning for det gennemstegte oksekød samt et ikke nærmere specificeret afslag samt rensning af sit gode navn i Statstidende.

Indklagedes bemærkninger:

Ad. 1. Indklagede har anført, at der ikke krævedes coronapas ved udendørs grillarrangementer, jf. at grillarrangementet var udendørs.

Ad. 2. Der var ifølge indklagede opsat håndsprit ved indgangen, ved toilettet og på toilettet, og der var opsat 2 beholdere i det telt, hvor klagers selskab blev holdt. Klager har anført, at der ikke var behørig afmærkning om afstand udenfor. Dette var der, efter indklagedes opfattelse, ikke krav om, men alle krav fra myndighedernes side om afstand (indenfor), håndsprit, hygiejne, arealkrav, antal personer, sygdom/symptomer var skiltet ved indgang, afstandsmærker med 2 meter var klistret på indklagedes gulve. Indklagede har oplyst, at klager og dennes selskab ikke overholdt disse

retningslinjer, hvilket de blev gjort opmærksom på. Alle gæster blev, ved start, informeret om at holde afstand, og vise hensyn.

Ad. 3. Indklagede har oplyst, at klager havde udarbejdet en bordplan samt bordkort, som indklagede skulle lægge på, men denne bordplan holdt ikke, da antallet af gæster var reduceret med 15 personer i forhold til det oprindeligt aftalte, hvorfor indklagede bad klager om selv at komme og lægge bordkortene på, da indklagede ikke havde den nødvendige tid i sidste øjeblik til at rette det hele til.

Ad. 4. Indklagede har anført, at der ikke gjaldt – corona-relaterede - afstandskrav for personer, som tilhørte samme selskab. Indklagede har for så vidt angår overholdelse af corona-restriktioner i øvrigt anført, at indklagede flere gange overfor klagers selskab måtte indskærpe corona-restriktionerne og at man måtte bede klagers selskab om ikke at danse.

Ad. 5. Indklagede har anført, at indklagedes tjenerstab er topprofessionel, og at staben er vant til at håndtere langt flere gæster, end de 35 gæster, som deltog i klagers selskab. Indklagede havde denne dag afsat 11 tjenere til at betjene i alt 124 gæster, og indklagede har efterfølgende fået rigtig mange positive tilbagemeldinger om en hyggelig og cornavenlig aften.

Ad. 6. Med hensyn til kødet og om dette skal være rødt, medium eller gennemstegt er dette en smagssag og ifølge indklagede, blev der tilbudt kød med alle muligheder. Kødet blev skåret direkte fra grillen.

Ad. 7. Klager klagede over, at klagers selskab ikke kunne afholde taler og afvikle fælles lege pga. musikkens styrke. Indklagede informerede klager om, at det ikke var muligt at dæmpe musikken, da musikken var en del af det, som de øvrige deltagere i indklagedes grillaften havde betalt for, men indklagede lovede at informere klager om, hvornår musikken holdt pause, således at taler mv. kunne gennemføres her, hvilket skete 3 gange.

Ad. 8. Indklagede har anført, at klager flere gange har været gæst hos indklagede, og derfor var bekendt med indklagedes toiletforhold. Indklagede har derudover anført, at klagers gæster var informeret om, at der var opsat toiletvogne 50 meter væk og at der var adgang til offentlige toiletter på den modsatte side af gaden. Klager indgav efterfølgende en klage til fødevaremyndighederne over indklagedes toiletforhold, hvilket har ført til, at indklagede efterfølgende havde et kontrolbesøg fra fødevarmyndighederne. Kontrolbesøget afstedkom ikke nogen påtale af toiletforholdene. Indklagede har oplyst, at andre gæster fra samme aften godt kunne finde vej til den opstillede toiletvogn.

Ad. 9 For så vidt angår regningen for drikkevarer, så var der, ifølge indklagede, aftalt, at klagers selskab skulle betale 295 kr. for fri bar, hvilket er det, som klager har betalt. Den fri bar inkluderer Husets vin, rød, hvis og rosé, valgfri likør, kaffe/the/chokolade, øl, sodavand, juice, drinks samt Irish Coffee.

Indklagede har oplyst, at indklagede fører meget nøje statistik samt lagerstyring over drikkevarer. Alt bliver noteret ned for hvert selskab, og det har derfor været enkelt for indklagede at oplyse,

hvad der blev drukket af klagers selskab. Klager oplyste flere gange indklagede om, at der ikke måtte mangle noget. Med hensyn til de åbne flasker, som var sat på bordene har indklagede anført, at det ville være svært for gæsterne at få noget at drikke, hvis flaskerne ikke var åbne. Indklagede kræver betaling for alle åbne flasker, Normalt får gæsterne åbne, men ikke drukne flasker med hjem, hvilket dog ikke var tilfældet for klager, da klager havde forladt selskabet uden at sige farvel.

Med hensyn til de drikkevarer, som blev serveret for klagers gæster, inden de gik ind i teltet, så var dette aftalt med klager. Den eneste, som sad uden for med klagers gæster, var indklagedes musiker, som ikke fik noget at drikke. Indklagede havde således, ifølge indklagede, helt styr på, hvilke drikkevarer der blev serveret for klagers selskab.

I klagers bemærkninger af den 6. aug. 2021 har klager anført, at indklagede og dennes hustru skulle have forsikret klager om, at hvis klager valgte fri bar, så ville klager ikke komme til at betale mere end, hvad klagers selskab faktisk forbrugte. Indklagede har i den forbindelse anført, at indklagedes kone ikke deltog i møder med klager.

Ad. 10. Indklagede har ikke kommenteret på dette.

Ad. 11. Indklagede har anført, at klager under velkomsten orienterede sine gæster om, at de kunne blive hos indklagede til kl. 23.00, hvorfor indklagede var nødt til at bryde ind og orientere om, at indklagede skulle lukke kl. 22.00 pga. af de dagældende corona-restriktioner.

Ad. 12. Indklagede har oplyst, at da klokken var 22.00 var hele klagers selskab – herunder klager selv – forsvundet. Indklagede kontaktede derfor lidt efter 22.30 samme aften, med henblik på at opnå betaling, klager telefonisk, hvor indklagede ikke fik fat i klager, men klagers hustru. Klager kom herefter senere samme aften ned til indklagede og betalte regningen på i alt 17.150 kr.

Klager kontaktede efterfølgende indklagede for at få en specificeret regning, hvilket blev sendt til klager.

Den 8. juni 2021 kontaktede klager på ny indklagede og var meget utilfreds med regningen og "skældte" indklagede ud for at have beskyldt klager for at have rendt fra regningen. Indklagede oplyste overfor klager, at dette havde indklagede ikke gjort.

Indklagede har efterfølgende drøftet det med sine ansatte, som, ifølge indklagede, har oplyst, at der blev drukket en del, særligt ved det bord, hvor klager selv sad. Indklagedes personale havde dog indtryk af, at klagers selskab havde det godt og ikke manglede noget.

Indklagede har anført, at indklagede har lidt et tab på klagers selskab på 7.350 kr., da udgangspunktet var 50 deltagere, men der endte med at være 35 deltagere.

Indklagedes krav:

Indklagede finder ikke, at der er grundlag for afslag.

Nævnets bemærkninger:

Ankenævnet giver ikke klager medhold.

Ankenævnet bemærker indledningsvis, at det er klager, som har bevisbyrden for, at der var sådanne mangler ved arrangementet, at det berettiger til et afslag i prisen.

Klager har fremsat en række klagepunkter, som indklagede ikke kan genkende eller anerkende, og da klager ikke på anden måde har dokumenteret de påberåbte mangler, tages klagers krav om afslag ikke til følge.

For så vidt angår spørgsmålet om afregningen af drikkevarer, bemærker Nævnet, at indklagede har udarbejdet en specificeret regning over, hvad klagers selskab indtog. Indklagede har opgjort dette beløb til mere end prisen for fri bar, hvorefter indklagede har reduceret beløbet, således at det svarer til prisen for fri bar. Ankenævnet finder ikke grundlag for at tilsidesætte denne regning, og klagers krav om reduktion af regningen for drikkevarer tages ikke til følge.

På denne baggrund kan Nævnet ikke klager medhold i klagen.

Ankenævnet bemærker i øvrigt, at klagers krav om "rensning af sit gode navn i Statstidende" efter sin karakter ikke er egnet til at blive behandlet i Nævnet, idet Nævnet dog bemærker, at Nævnet ikke har forstået sagen sådan, at indklagede har beskyldt klager for at "løbe fra regningen".

Afgørelse af 12. oktober 2021